

forekommer Flertallet uheldigt. Grundene herfor er mange og saa ofte fremført, at Flertallet ikke finder Anledning til her at gentage dem, kun skal man endnu en Gang pege paa den Skævhed og Ulighed indenfor Landsretterne, som vilde blive Følgen af denne Ordning. Ganske afgørende er det, at den Retten underlagte Landsdel ikke vilde kunne give Retten en passende Beskæftigelse.

Den af den afgaaede Justitsminister i 1925 foreslaaede Ordning, hvorefter Søndre Landsret skulde deles i to Afdelinger henholdsvis i Sønderborg og Odense, forekommer ligeledes i flere Henseender uheldig og uøkonomisk.

Afgørende Grunde taler derfor for Nedlæggelse af Søndre Landsret, hvis Arbejde uden Udvidelse af Vestre Landsrets Personale vil kunne overtages af denne Ret.

Naar Flertallet mener, at Nedlæggelsen bør fastslaaes nu, er Grunden den, at saavel Befolkningen som det til Retten knyttede Personale har et Krav paa ikke fortsat at blive holdt i Uvished med Hensyn til Rettens Bestaaen eller Bortfald. Opmærksomheden henledes paa, at en Følge af Bortfaldet af den midlertidige Lov om Ordningen af de sønderjydske Rets- og Politiforhold bliver, at det særlige sønderjydske Statsadvokatur bortfalder. Om Statsadvokaturet for det sydlige Jylland fremtidig skal have Sæde i Sønderborg eller Kolding, maa afgøres administrativt. Hele Ordningen træder, som det fremgaar af det nedennævnte Ændringsforslags sidste Paragraf, i Kraft den 1. Januar 1928.

Med Hensyn til den opnaaede Besparelse oplyser Justitsministeriet, at den kan anslaaes til ca. 100 000 Kr. aarlig. Under Bilag 8 gengives en i sin Tid modtagen Henvendelse fra Sønderjylland om Bevarelse af Søndre Landsret, jfr. endvidere Erklæringer fra Retterne i Bilag 1, 2, 4 og 5, fra Ministeriet i Bilag 3, fra Retsplejeudvalget i Bilag 15, Punkt 1.

For i nogen Grad at imødekomme Kravet om lettere Adgang til umiddelbar Bevisførelse for Landsretten har Flertallet derhos fundet det rigtigt at foreslaa at

gennemføre Lovforslagets § 4 (det nedenslaaende Ændringsforslags § 3). Man har dog ment at burde give Paragraffen en saadan ændret Affattelse, at Adgangen for Landsretten til at bestemme, at Domsforhandlingen skal foregaa udenfor det Sted, hvor Retten har sit Sæde, ikke er begrænset til de Tilfælde, hvor Hensynet til Bevisførelsen taler derfor, men ogsaa efter Rettens Skøn kan finde Sted i andre Tilfælde. Ved Afgørelsen skal tages Hensyn til Parternes Ønske i saa Henseende.

En saadan udvidet Adgang for Landsretten til at rejse vil tillige i nogen Grad kunne afhjælpe Savnet af Søndre Landsret for den hidtil under denne Ret hørende Landsdel, ligesom fjernere Dele af Landet i det hele taget særlig vil nyde godt af denne Bestemmelse.

Det fornævnte Mindretal slutter sig til denne Opfattelse.

Udvalget har modtaget en Deputation fra Fyn, der har fremsat Ønske om, at en særlig fynsk Landsret — subsidiært som foreslaaet i det i de to foregaaende Samlinger forelagte Lovforslag — maatte blive oprettet, eller, for saa vidt dette ikke maatte kunne gennemføres, at der maatte blive oprettet en Afdeling af Østre Landsrets Kontor i Odense. Under Bilag 6, 7, 10, 17 og 18 er gengivet forskellige Skrivelser vedrørende dette Spørgsmaal.

Retspræsident ved Østre Landsret Winther har to Gange været til Stede i Udvalget og udtalt sig om Spørgsmaalet Kontorafdeling i Odense, hvilket Retspræsidenten fraraadede.

Da Udvalgets Flertal dels ikke finder sig overbevist om Nyttens af et saadant Kontor, dels maa mene, at dettes praktiske Betydning i høj Grad vil afhænge af, om man fra Rettens Side mener at kunne have Brug derfor, og da dette afgjort ikke er Tilfældet, mener Udvalgets Flertal ikke, i hvert Fald ikke for Tiden, at kunne tilraade Oprettelsen af et saadant. I denne Opfattelse bestyrkes Flertallet i høj Grad derved, at Rettens Præsident under sit Møde i Udvalget erklærede sig meget villig til efter en Forhandling med de fynske Sag-